

Sygn. akt I C 1031/16 upr.

UZASADNIENIE

W dniu 22 grudnia 2016 r. do Sądu Rejonowego w Węgrowie wpłynął pozew pełnomocnika powoda (...) W. (...) w W. o wydanie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i zasądzenia od pozwanego A. Ł. kwoty 270,40 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 29 grudnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015r. i ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. (k. 2-3). Swoje roszczenie powód oparł na art. 33a ust. 3 ustawy prawo przewozowe.

Zarządzeniem z dnia 30 grudnia 2016r. Sąd stwierdził brak podstaw do wydania nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym i sprawę przekazał do trybu C-upr. (k. 9).

Na rozprawie w dniu 8 lutego 2017r. stanął się pozwany, który powództwa nie uznał i wnosił o jego oddalenie. (k. 12).

Sąd ustalił i zważył co następuje:

W ocenie Sądu powództwo jest bezzasadne. Powód bowiem zgodnie z art. 6 k.c. nie udowodnił, tego że to pozwany korzystał z komunikacji miejskiej w W. w dniu 11 grudnia 2015r.

Art. 16. 1. Ustawy prawo przewozowe stanowi, iż umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia - przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym.

Swoje roszczenie powód oparł na art. 33a ust. 3 ustawy prawo przewozowe, w myśl którego, w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub osoba przez niego upoważniona pobierają właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawiają wezwanie do zapłaty.

Zatem na powodzie spoczywał ciężar wykazania, tego że to właśnie pozwany wsiadł do środka jego transportu i z niego korzystał bez uiszczenia opłaty za przewóz.

Tymczasem z załączonego do akt sprawy wezwania do zapłaty wynika jedynie, iż w dniu 11 grudnia 2015r. na stacji (...) została przeprowadzona kontrola dokumentu przewozu. W wyniku tej kontroli, u osoby kontrolowanej stwierdzono brak odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnika i wystawiono wezwanie do zapłaty. Wystawione wezwanie nie zawiera jednak żadnych danych pozwalających ustalić tożsamość osoby kontrolowanej. Ponadto z adnotacji kontrolera wynika, iż osoba kontrolowana odmówiła podpisania i odbioru wezwania. Nie sposób zatem na podstawie przedstawionych przez powoda dowodów jednoznacznie stwierdzić, kogo dotyczyła kontrola przeprowadzona w dniu 11 grudnia 2015r.

Trzeba także dodać, iż pozwany stwierdził, iż o tym, że powód ma w stosunku do niego jakieś roszczenie z tytułu przejazdu bez biletu dowiedział się z odpisu pozwu. Nigdy nie dostał żadnego wezwania do zapłaty. Stanowczo stwierdził, że nie było takiej sytuacji, aby odmówił kontrolerowi podpisania wezwania.

Zatem mając na uwadze okoliczności niniejszej sprawy, w ocenie Sądu powód nie wykazał, że to A. Ł. w dniu 11 grudnia 2015 r. podróżował w W. metrem linia M1 bez opłacenia biletu.

Z uwagi na powyższe na podstawie art. 6 k.c. w zw. z art. 16 ust. 1 i 33a Prawa przewozowego powództwo należało oddalić.

W związku z faktem, iż pozwany nie przedstawił, że poniósł jakiegokolwiek koszty procesu, Sąd o kosztach nie orzekł.

/SSR Anna Chemycz/

Za zgodność z oryginałem: